

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Adelsmand

Citation: Drachmann, Holger: "Adelsmand", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 463. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid57966/facsimile.pdf> (tilgået 15. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Men Wessel fik Breve og kongeligt Bud
 Til Hovedkvarteret at bære,
 Thi smykked han sig i sit bedste Skrud,
 Da han skulde have den Ære;
 Saa lod i Chaluppen han ro sig i Land,
 At hilse paa Kongen, samt deribland' —
 Han var jo Mand
 For sligt — sig en Gunst at begære.

Dér sad han saa kæk i sin fulde Stads,
 Som om han til Bryllup var buden,
 Med opkrempet Hat og med blankt Kyrads,
 I Galla til Støvlesnuden;
 Og agter i Baaden hos Wessel befandt
 Hr. Löwenørn sig, General-Adjutant,
 Og — det er sandt —
 Adskillige Herrer foruden.

Chaluppen slingred, og Wessel lo
 Og tog til sin Daase blandt andet:
 Den skænked mig Kongen i De Herrer maa tro,
 Min Pris er forsvarligen blandet;
 Mod Søsyege hjælper Carotten-Råpé,
 Og se disse Stene paa Laaget — ja se! ...
 Da, ak og ve,
 Fo'r Dansen af Haanden i Vandet.

Men hurtig som Lynet bag efter han sprang, —
 Kom op med et arrigt: For Fanden!
 Og dykked forgæves Gang efter Gang —
 Da hev de ham ind trods hans Banden.
 Dér sad han, og ærgerlig tænkte han paa,
 Hvor snart selv en kongelig Gave kan gaa —
 Men Herrerne saa'
 Den ene stum paa den anden.

Adelsmand.

„Fri er jeg som Fuglen under Sky,
 Og jeg gaar lige paa som Havets Bølge:
 Majestæt! der er ej Krudt og Bly,
 Hvorfor jeg skulde som Poitron mig dølge.